

רע"פ 3540/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3540/19

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

ה המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו בע"ג 46581-07-18 מיום 10.4.2019 שניתן על ידי כב' השופטת העמיהה דבורה ברלינר וככ' השופטים שי יניב ושרית זמיר

בשם המבקש:

עו"ד הדר שרי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' השופטת העמיהה ד' ברלינר, כב' השופט ש' יניב וככ' השופטת ש' זמיר) בע"פ 46581-07-18 מיום 10.4.2019, בגין נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דיןו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' בקר) בת"פ 55879-09-14 מיום 7.12.2017.

רקע והליכים קודמים

1. נגד המבקש הוגש כתוב אישום לבית משפט השלום בתל אביב-יפו, המיחס לו ביצוע עבירה של חבלה בمزיד לרוכב, לפי סעיף 413ה לחוק העונשין התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); ביצוע עבירה של היזק לרכוש בمزיד, לפי

עמוד 1

סעיף 452 לחוק העונשין; וביצוע שתי עבירות אiomים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בשלב ההוכחות, ולאחר שנשמעה עדותו של המתلون והוצגו ראיות נוספת, ביאר בית משפט השלום לבקשת את המצב הראיתי בתייק. בעקבות זאת, ולאחר שדיברו ביניהם, הגיעו הצדדים כתוב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע עבירה אחת של היזק לרכוש בלבד לפי סעיף 452 לחוק העונשין. עוד סוכם כי הצדדים יעדטו במשותף לעונש של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כאשר הצדדים רשאים לטעון בחופשיות רק לעניין גובה הרכיבים הכספיים. בהמשך לכך, הורשע המבקש בעבירה זו על פי הודהתו. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, גזר בית משפט השלום על המבקש קנס בסך 100 ש"ח; פיצוי בסך 250 ש"ח; ומאסר על תנאי.

2. המבקש ערער על הכרעת הדיון בבית המשפט המחויז ועתר לאפשר לו לחזור בו מהודיותו, וזאת במספר נימוקים, וביניהם: כי הוא נוטל סיכון שלילי בכך שיורישו בכל שלושת העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המקורי; כי "השיקוף הראיתי" שערק לו בבית משפט השלום שבعقوותיו הגיעו הצדדים להסדר טיעון – בעייתי, כיוון שה המבקש סובל מלחיצים והתקפי חרדה והדבר מנע ממנו את האפשרות לקבל החלטה נקייה מלחיצים; וכי קיימת בעניינו אפשרות בררנית מקום שתлонות רבות שהגיש נגד המתلون נסגרו מבלי שנבחנו לגוף וUMBLLI שהוגשו בגין כתבי אישום.

לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, דחה בית המשפט המחויז את הערעור בקבעו כי לא נמצא פסול ב-"שייקוף הראיתי" שערק בבית משפט השלום, על סמך הראיות שהוצעו לפניו, במטרה להציג לבקשתו לשקל שוב את הדברים בראש ראיות אלו; כי סיגרת התלונות שהגיש המבקש במשפטה ללא שהוגש בגין כתב אישום אינה יצירת אכיפה בררנית ביחס להגשת כתב האישום בתיק הנוכחי; כי מפרוטוקול הדיון בבית משפט השלום עולה כי לבקשתו ניתן יומו בבית המשפט במלואו; וכי כתב האישום תוקן לקלוא והוא מצומצם בהיקפו. לבסוף, ציין בית המשפט כי יש ליתן משמעות גם להכרת התודה שהביע המבקש לפני הערוכה הדינית על המאמצים שנעשו בעניינו.

ה המבקש ממאן להשלים עם פסק הדיון, ומכאן הבקשה שלפני.

nymoki_havkasha

3. בבקשתו שלפני, חזר המבקש על עיקרי טענותיו כפי שהובאו בערעורו, ועתר להתרן לו לחזור בו מהודיותו. בפרט, מדגיש המבקש כי לאורך השנים סבל מהתנצלויות רבות מצד שכנו, המתلون, וכי המשטרת אינה מטפלת כלפיו בתלונותיו. בהקשר זה הוסיף וטען כי שגו הערכות מטה מלאו ביררו את טענת האכיפה הברנית לגופה. עוד טען המבקש כי בית המשפט המחויז לא בחר את המניע שלו לחזור בו מהודיותו בהתאם להלכות הפסוקות בעניין, וכי בעניינו לא מדובר במקרה טקטי שנועד להביא להקללה בעונש הקל מילא שנוצר עליו. נוכח כל האמור, סבור המבקש כי אם בית משפט זה לא "עתר לבקשתו", "גרם לו עיות דין".

דין והכרעה

4. לאחר עיון בבקשתו, הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור

ב"גelog שלישי" תינתן במקרים שבהם עולה שאלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטיא של הצדדים או במקרים שבהם מתעורר חשש לאו-צדק מהותי או לעיוות דין (ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצט או (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דבר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). הבקשה שלפני אינה עומדת במידת האמור, משום שככל הטענות המנוויות בגדירה נוגעות לנסיבותו הפרטניות של המבוקש ומתחזות בישום ההלכה בדבר חזרה מהודיה בשלב העreau.

.5. כדי, חזרה מהודיה תתאפשר רק במקרים חריגות, כך בין היתר כאשר מכלול הנסיבות מתעורר חשש ממשי כי הנאשם מסר הוודיה שווה אשר נמסרה בנגדו לרצונו החופשי או מבל' להבין את משמעות הוודיה, לא כל שכן כאשר ההודיה ניתנה לאחר מתן גזר הדין, כי איז נדרשות, על-פי הפסיכה, נסיבות חריגות במוחך (ראו סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982; ע"פ 3371/17 כהן נ' מדינת ישראל, פסקאות 15-16(2018) 3.7.2018); ע"פ 8593/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (20.6.2013)). בעניינו, המבוקש היה מיוצג בכל הדיונים, ומספרתויקול הדין בבית משפט השלום עולה כי כתוב האישום המתוקן הוקרא למבקר על ידי באת כוחו וכי הוא הבין את תוכנו תוך שצין בפני בית המשפט כי "ידוע לי שבית המשפט אינו כפוף להסדרי טיעון". בנוסף, לא ניתן להטעם מתיקונו של כתוב האישום באופן המקל עם המבוקש ומהכרת התודה שהביע המבוקש לבאת כוחו על מאਮיצה הרבים בעניין. נכון האמור, לא מצאתי כי במקרה דין מתק"ימות "נסיבות חריגות במוחך" בהן היה מקום לאפשר למבקר לחזור בו מהודיותו בשלב העreau.

.6. הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, כ"ד באיר התשע"ט (29.5.2019).

ש י פ ט